

ಪ್ರತಿಭಾ ನಂದಕುಮಾರ್

ಹುಟ್ಟಿರು ಬೆಂಗಳೂರು. ಬಾಲ್ಯದ ಬಹುತೇಕ ದಿನಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಪ್ರತಿಭಾ, ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಎ.ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ.ಫಿಲ್ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ. ಎನ್.ಜಿ.ಎಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಭಾವಾಂತರಕಾರಾಗಿ, ಬೀಕೆ 'ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್' ನೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ನಾತ ಸಹಾಯಕ ಸಿದ್ದೇಶಕರ್ತೆಯಾಗಿ ಸಿರಿಯಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಡಿಸಿಹೊಂಡಿದ್ದರೆ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ನಾಹನ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ನಡೆಸುತ್ತೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಭಾ ಅವರ ಭಾಳನೇಂಟಗಳನ್ನು ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

80-90ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹೇನೆ ಅಲೆ ಸ್ನಾಜಿಂದ ಕವಿತೆ 'ನಾವು ಹುಡುಕಿಯರೇ ಹೀಗೆ'. ಇದು ಅವರ ಮೌದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಹೆಸರಿಗೂ ಅಯಿತು. ತಮಾಷೆ ವಿಡಂಬನೆ, ಕನವರಿಕೆ, ಲೀವರಿ... ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾವಗಳನ್ನು ಹೊರಸೂಸುವ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳಿಂದ್ದು ಯಾರೂ ಅನುಸರಿಸಲಾಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿ. 'ತತನಿಂ', 'ರಸ್ತೆಯಂಚಿನ ಗಾಡಿ', 'ಕವಡೆಯಾಟ', 'ಆಹಾ ಪುರುಷಾಕಾರಂ', 'ಅವರು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ', 'ಕಾಫಿ ಹೊನ್', 'ಮುದುಕಿಯಲಿರಿದು ಕಾಲವಲ್ಲ' ಅವರ ಕವನಸಂಕಲನಗಳು. 'ಯಾನ' ಕಥಾಸಂಗ್ರಹವಾದರೆ, 'ಆಕ್ರಮಣ' ಅನುವಾದಿತ ಕರ್ತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. 'ಸಾಯಂಕಾಂತಿ' ಅವರ ಅನುವಾದಿತ ಹೋಗ್ರಿ ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. 'ಮಿಕ್ಕ ಮನಾಲ' ಲೋಬಿನ ಸಂಗ್ರಹ. 'ನಿಮಿಷ ಕಾಲಂ' ಅಂಕಣ ಬರಹ. ಅವರ ಆತ್ಮಕಥನ, 'ಅನುದಿನದ ಅಂತರಗಂಗೀ'. ಇದು ಸಹ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳಿಂತಯೇ ಕನ್ನಡ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಸಂಚಲನ ಮಂಜಿಂದ ಬರವಣಿಗೆ.

ಸಂಪಾದಕರು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಿನಕರನೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಸಿಗರೆ ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನದೇ ವರ್ತುಲದೊಳಗ ನಿತ್ಯ ಹೋದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮೆ ರೂಢಿಗತ ಹೋರಾತು ಇನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಅರಿವಾಗ ತೋಡಿತ್ತು. ದಿನಕರ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿರ್ವಿಷ್ಟತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಧಿಕ ಯಾವುದೂ ಉಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೆ ಚೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಂತಹ ಕೊರತೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂದರ್ಭನ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಆ ಸಂಚಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾನು ಹಡಿಸ್ತೇ ರೂಪಾಯಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಿಕ್ವೂಟ್ ದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಯಾವುದೇ ಅಗ್ತೃತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಇವನು ಇಪ್ಪು ದಿನ ಎಂದು ನಾನು ಏಕ್ಯಾಯಿಪಡತೋಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಾಧರದ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸ್ವಫ್ಟೆಂಡ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಅಧರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಕ್ಕತವಾಗುವ ಅಪ್ಪಾಯಿ ಮಾನವಾದ ಭರವಸೆ ಇತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳ, ಕವಚ, ಮೋಸ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಲೋಕಾರೂಪಿಯ ಮುಸುಕು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

